

ling ikke blev bevilget. — Forhandlingerne ere aabnede. Krigsministeren har Ordet.

**Krigsministeren:** Den ærede Formand har foregrebet mig, idet han har gjort den ærede Forsamling opmærksom paa, hvad der egentlig her handles om, nemlig at tilstaae Krigsministeriet de under Endringsforslaget, Nr. 4 nævnte, men ikke bevilgede 77,600 Rbd., for derved at kunne anskaffe omtrent 50,000 Alen Klæde, som ansees nødvendigt til Armeens Forsyning. Det vil vist være endeel Medlemmer af den ærede Forsamling bekendt, at der ved Krigens Udbrud i 1848 blev udtalt en Dabel over, at Armeens Materiel og navnlig dens Forsyning med Klædningsrequisiter ikke var aldeles tilstrækkelig. Uagtet jeg troer, at denne Udtalelse for en stor Deel var ubegrundet, skal jeg paa den anden Side ikke nægte, at der i nogle Retninger ikke var et saa stort Forraad, navnlig ikke af Kapper til Armeen, som havde været ufseligt, hovedsagelig, fordi man dengang troede, at, om ogsaa en Krig skulde udbryde, vilde det være en Krig efter en mindre Maalestok, end det senere viste sig. Det gjør mig ondt nu at maatte tilføie, at i dette Tilfælde er Armeens Forraad med Hensyn til Klædningsrequisiter forholdsvis ikke saa stort, som det var 1848; det er derfor, at jeg udtaler den Formening, at det er uundgaaelig nødvendigt at tilstaae Regjeringen de forlangte Midler til at opbylde Armeens Forraad af Beklædningsrequisiter, for i kort Tid at kunne beklæde Tropperne, hvis det skulde være nødvendigt at bringe en betydelig Styrke paa Benene. For Tiden er den Styrke, der udgjør, hvad man kalder Linien, nogenlunde forsynet med Beklædningsrequisiter, hvorimod der saa godt som Intet findes til Reservens, og i den sidste Krig havde vi 15 Batailloner af Reservens med en Styrke af lidt over 1000 Mand pr. Bataillon under Vaaben. Imidlertid har Ministeriet troet, at, isald Reservens skulde kaldes ind ved en paa kommende Krig, vilde man kunne indskrænke sig til at forlange at have i Forraad 860 Sæt

Munderinger til hver af de 15 Batailloner, der vare mobiliserede i sidste Krig, men dertil findes ikke det fornødne. Til Linien er der som sagt Forraad af Klæde, da der ved Finansaarets Begyndelse var 170,000 Alen. Det havde været Ministeriets Dasse i indseende Finantseaar at lade forfærdige et Quantum af 110,000 Alen, der omtrent er det Forbrug, der under de nuværende Conjuncturer aarlig medgaaer, men paa Grund af det Endringsforslag, som blev stillet af Rigsdagsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin), er dette Forlangende reduceret til 60,000 Alen. Der findes altsaa, iberegnet hvad der forfærdiges i Aar, 230,000 Alen, men dette Aars Forbrug er 110,000 Alen, og fremdeles skal der den 1ste April næste Aar være det til Aarets Forbrug fornødne Klæde tilstede, fordi de Munderingsstykker, hvortil Klædet skal anvendes, skulle tages i Brug i Efterommeren og senest den 1ste October, og der behøves naturligtvis flere Maanedes til at forfærdige disse Klædningsstykker; derfor maa man allerede i dette Aar forfærdige Klædet til det næste Aars Forbrug, altsaa ligeledes 110,000 Alen, der tilsammen med de 110,000 Alen til dette Aars Forbrug udgjør 220,000 Alen, hvilket Alt er nødvendigt til Linien's Forsyning; der bliver altsaa til extraordinært Forbrug, eventualiter til Reservens Forsyning kun 10,000 Alen Klæde, hvilket er aldeles utilstrækkeligt. Til Reservens fuldstændige Beklædning behøves c. 13 Alen pr. Mand, det er altsaa summa summarum omtrent 170,000 Alen; nu er der vel for Tiden, navnlig til Reservens Beklædning omtrent 4000 Sæt Munderingsstykker, men disse Sæt ere ikke komplette. Til et Sæt komplette Munderingsstykker udføres en Uniform, en Trøje og en Hue, som Soldaterne have til Brug udenfor Tjenesten, 2 Par Beenklæder og 1 Kappe; saadanne 4000 komplette Sæt findes ikke, men de ere, hvad jeg kan kalde, halve Sæt Munderinger, nemlig 1 Uniform, en Trøje og 1 Par Beenklæder, Resten fattes.